

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۶ سپتمبر ۲۰۱۷

تنظیم و ویرایش: AA-AA

پیوند

در شفافیت این صبح دلپذیر، عاشقانه ترین سرود را از حنجره زیبای پرندگان می شنوم،
که با تار و بود وجودم پیوند خالی از رنگ و ریا دارند.

پرستوی امید

از روزنه پرنور سحر طنین ترانه محبت آمد و در کنگره های دلم پرستوی امید منقار
کوبید.

سایه بان

به باغی قدم گذاشتم، طراوت نسیم سحرگاه تپش نبضم را در اختیار گرفت. کنار درختی
نشستم و با برگهای سبز بی حساب لحظات به غارت رفته زندگانیم را قیاس کردم. آه!
برگها بر زمین سرد خزان کوچیدند و من بی سایه بان ماندم.

سخاوت

رنگ آبی چشمانت را در اختیار نگاهم مگذار، که کرباس دل سیاه چشمم نیل نمی پذیرد.

بیان

در گستره بی فرجام پندارم، که نمی گنجی، چه سان در واژه های کوچک بیان بگنجانمت؟

(ناهید "غزل" غنی زاده)